

[Guldberg.]

gået med til, og nu vil de også gå ind for, at selv de mennesker, der bor i de sociale boligselskabers boliger bygget for offentlige midler, skal behandles som andelshavere og kan få mulighed for gennem en andelsordning at blive medejere efter bedste regler for det, vi med den bedste form for udtryk vil kalde økonomisk demokrati her i landet. Jeg er meget interesseret i at høre, om åbningstalen kun vedrører folk, der ikke bor i de sociale selskabers boliger, og om det stadig væk er sådan, at man fra socialdemokratiets side vil modsætte sig, at lejere i de sociale boliger kan få lov til at blive andelshavere.

Dernæst vil jeg gerne vende mig til statsministeren. Vi havde jo en ordveksling, umiddelbart før folketinget rejste hjem, nærmere betegnet den 15. juni — jeg skal skåne for at citere, for jeg tror, vi begge kender indholdet særdeles godt af denne ordveksling, der står i Folketingstidende for 1972-73, sp. 8017-8021 — hvor det, som var sagens indhold, jo var, at statsministeren her fra talerstolen efter min opfordring gav et tilsagn om, at såfremt de bange anelser — jeg er klar over, det var nærmere defineret, hvad man mente med det — som nogle havde, derunder hr. Erhard Jakobsen, med hensyn til resultatet af den 15. almindelige vurdering, holdt stik, og det fremgår af citatet, at man derunder brugte udtrykket „i større områder i landet“, som jeg oversætter til, at det må være i større områder i landet, og at det må være væsentlige — at under disse forhold ville statsministeren være villig til, både han selv og regeringen, at overveje sagen på ny. Jeg vil ikke trække dette længere end til, hvad statsministeren har sagt her fra talerstolen, og jeg lægger altså ikke andet i det tilsagn, end at under disse forudsætninger var der en villighed til at overveje sagen på ny, hvilket selvfølgelig ikke er det samme som at love at skifte standpunkt.

Nu foreligger der altså nogle gennemsnitstal for den 15. almindelige vurdering. Men det er kun gennem — ganske vist meget talrige — eksempler, vi har oplysninger om, hvor skævt det er blevet inden for de enkelte amter, og, hvad der efter min opfattelse har meget direkte tilknytning til det ordvalg, der blev benyttet her i salen: også gennemsnitstal for amterne hver for sig. Selvfølgelig kan man ikke definere større

områder her i landet alene som amter, men det er da et ganske godt udgangspunkt.

Når nu statsministeren har sagt, at hvis stigningerne i større dele af landet blev så store, som nogle, deriblandt hr. Erhard Jakobsen, frygtede, så ville han og regeringen overveje sagen på ny, og statsministeren senere, efter at disse tal er kommet frem, ved forskellige lejligheder har udtalt, at han ikke mente, de foreliggende resultater gav anledning til nye overvejelser, så bliver jeg nødt til at spørge, om det skal forstås på en af to forskellige måder.

Den ene måde, man kan forstå det på, er, at det, statsministeren har villet sige, er, at den overvejelse, han har givet tilsagn om, har fundet sted, men med et negativt resultat. Det har statsministeren jo lov til, det er klart, for der er ikke lovet andet en overvejelse. Hvis den overvejelse har fundet sted, og hvis statsministeren er kommet til det resultat, at han ikke vil lave det om, sådan som situationen og resultatet er, så er der jo sådan set ikke mere at snakke om i den forstand, for så er det tilsagn, der er givet her i salen, opfyldt, og det har altså ført til, at der ikke er noget at gøre set fra statsministerens synspunkt, og så bliver det altså alene et spørgsmål om, hvad der er flertal for her i folketinget.

Men det kan også betyde, at statsministeren og regeringen stadig er parat til at forhandle om en ændring af ligningsloven, hvis den nærmere gennemgang af resultatet, som jo endnu ikke er sket, i folketingets boligudvalg skulle underbygge frykten for, at der for mange mennesker og i større dele af landet bliver tale om større forhøjelse af deres indkomstskatter og væsentlig større end de gennemsnitstal, som forelå ved ligningslovens vedtagelse.

Jeg vil gerne bede statsministeren oplyse, om han betragter denne sag som endeligt afgjort eller ej, for det har en helt afgørende betydning for, hvordan vi skal behandle sagen videre.

I venstre har vi den bedømmelse af det, at der er tale om meget betydelige skævheder, at de findes i større dele af landet, men i øvrigt også inden for hvert amt for sig. Der er ikke alene tale om væsentlig større forhøjelser af indkomsten end det, der var forudsat, men det ser også ud, som om der er betydelige skævheder ved grundværdierne.